D. II
18/12

7188 . 5 C (8)

45330/B

Opera [C] II. 1-17

Part of Opera Omnia

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

QUARTA,

Ad Virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. Doct. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem,

DE

Glandulis, Fibris, Cellulisque Lienalibus, &c.

Auctore

JOH. JAC. CAMPDOMERCO.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,
MDCCXXV.

Clariſſime Vir,

N Unquam te, tam gravibus diſtentum occupationibus, interpellare auſus fuiſſem, niſi jam ſatis perſpexiſſem benevolum tuum animum, quo non dedignatus es ſereno excipere vultu, qui in rebus Anatomicis tuæque Profeſſionis ſtudio, aut oblectamenti, aut utilitatis gratia ſeſe exercere gaudent. Quorum ſtudia tibi adeo cordi ſunt, ut nihil eorum, quæ ad veram perfectamque rei Anatomicæ cognitionem utilia videntur, prætermittas, verum fidei tuae commiſſis diſcipulis, quæcunque ſcitu neceſſaria ſunt, candide communices, atque ita ad intima hujus artis arcana penetranda viam aperias. Tanta erga eos apparet animi tui benevolentia, ut, ſicuti verum Profeſſorem, demandatoque ſibi officio glorioſe fungentem, decet, filiorum eos loco habeas, paternoque vultu ſemper excipias, neque eorum quæſtiunculis placide reſpondere unquam dedigneris.

Hac igitur fretus tua benignitate, Clariſſime Vir, ego quæſtionibus meis tibi moleſtus eſſe non veritus ſum, nullus dubitans, quin bonam in partem hanc audaciam ſis accepturus.

In Demonſtratione Anatomica, nuperrime in Collegio à te celebrata, Lienem nobis exhibuiſti, in quo varia demonſtrabas, quæ diverſos præclaros Auctores ſicco pede tranſiiſſe, aut perverſe, aut plane non tractaſſe aut depinxiſſe, multis evolutis voluminibus, comperio. Quare interrogare me non puduit, quid cauſæ eſſet, quod hac in re cum ceteris Anatomicis in totum diſcrepares, & quod illi ſummi Viri, quibus alias Apollo ſatis favet, tam craſſe hîc hallucinati ſint. Quam difficultatem hoc reſponſo diluere voluiſti, quod ſcilicet invento tuo novo, plurima alia facie multoque diſtinctius ſeſe offerrent, quodque eodem illo invento, multa ad hoc usque tempus incognita, aut non ſatis accurate cognita, quotidie detegas, de quibus alii, in hac præparandi Arte non exercitati, nullo modo cogitant. Addidiſti præterea, haud minimam hujus erroris cauſam eſſe, quod plures Anatomici, in diſſectionibus ſuis, magis ad brutorum, quam ad Hominum Corpora confugiunt. Unde contigit, ut præjudicio nimis occupati, & analogiam inter Viſcera humana &

Quadrupedum nimis extendentes, de Corporis humani ſtructura perverſum judicium tulerint.

Hæc omnia veritati conſentanea eſſe, deprehendi quoque circa Lienis humani demonſtrationem. Nam à te ſummo exſpectans nuper deſiderio, adeo ab Auctoribus decantatarum Lienalium Glandularum exhibitionem, ut & filamentorum faſciculos, per Lienis ſubſtantiam diſperſos, nec non Cellulas à Malpighio deſcriptas, & à Profeſſore Bidloo nuper deſignatas, exſpectatione mea me deturbari, ac pro tantis Auctorum pollicitis, nil niſi umbram & fumum reperire, non ſine ſumma admiratione deprehendi: Nihil enim ſupra commemoratorum in Liene humano videre mihi contigit, quamvis ne minimam quidem particulam in Lienis demonſtratione intactam reliqueris.

Itaque, cum Lienem humanum nobis exhibueris, tali modo præparatum, ut perſpicue pateret, nullas in eo dari Glandulas: à te ſcire velim, Clariſſime Vir, an rejicias omnem Glandularum Lienalium in Liene humano exiſtentiam; an non etiam dictæ glandulæ ſint reperiendæ in Liene Vitulino aut Ovino, & ceterorum Lienibus brutorum? ſiquidem Profeſſor Bidlous dictas Glandulas in Corpore humano non ſolum admiſerit, in explicatione Tabulæ 36. verum etiam eas depingi curaverit.

Nobis autem varios quidem exhibuiſti Lienes humanos recentes non ſolum, ſed etiam diverſo ritu præparatos, ut & alios *flatu parum diſtenſos, exſiccatos & transverſim diſſectos* (hiſce enim utitur verbis, ubi de ſuis agit, Profeſſor ante dictus) Verum quos nobis demonſtrabas Lienes flatu expanſos & exſiccatos, ex Vitulorum eſſe corporibus deſumptos, adjiciebas; nullos autem è Corpore humano tali modo præparatos nobis exhibebas.

Scire porro cuperem, Clariſſime Vir, an in totum quoque rejiciendæ ſint fibræ adeo decantatæ, per Lienis humani ſubſtantiam diſſeminatæ, ac tam inſignibus ab Auctoribus uſibus donatæ? Haſce enim Profeſſores Bartholinus, Wepferus, Higmorus, Veſalius, Whartonus, & alii deſcripſerunt: Imo, quod magis miror, Bidlous olim eas ſuo in Opere Anatomico depingi curavit.

Præterea quærere ex te cuperem, Clariſſime Vir, quid ſentiendum ſit circa Lienis Cellulas, quas nobis in demonſtratione tua non indigitaſti, cum nihil ſoleas alioquin prætermittere, ex iis, quae in quaque parte notatu digna ſunt, imo ſæpius addas, quæ à nul-

nullo alio hactenus deſcripta aut depicta ſunt. Ubi enim alii rem pu-tant bene ſe gerere in minimis oſſiculis diſtincte exhibendis, Tu, in iis nequaquam acquieſcens, iſtorum oſſiculorum non tan-tum membranas, ſed & vaſa per ea decurrentia in conſpectum producis.

Denique Venæ Lienalis delineationem Veram atque perfe-ctam à Te peterem.

Quod ſupereſt. Vir Clariſſime, ut diu incolumis vegetusque conſerveris, quo res Anatomica præclaris tuis inventis magis magisque diteſcat, & ut tuorum reique literariæ bono longos adhuc vivas per annos, Deum Ter Opt. Max. iterum atque ite-rum precatur

Obſequentiſſimus, tibique, tuæque fami-lia æternum addictiſſimus,

Amſtelod. 1 Martii 1696.

JOH. JAC. CAMPDOMERCUS.

FREDERICI RUYSHII

RESPONSIO,

Ad Studioſiſſimum Dominum

JOH. JAC. CAMPDOMERCUM.

In Epiſtolam ejus Anatomicam, Problematicam, quæ inter noſtras ordine exiſtit quarta.

FLagrantem tuum animum erga Studium Anatomicum ſa-tis agnovi, non ſolum in collegio privato, verum etiam ex literis primo Martii ad me datis, in quibus nonnulla, olim à me exhibita, in memoriam revocas, plenioremque illuſtratio-nem rogas: & primo quidem à me ſcire deſideras, an omnem Glandularum in Liene Humano exiſtentiam rejiciam?

Secundo, ſcire aves, an non etiam dictæ Glandulæ, ſi de-negentur Homini, admittendæ ſint in Liene vitulino?

Tertio, an Fibræ, Whartonianæ dictæ, per Lienis vitulini ſub-ſtantiam diſſeminatæ, in Liene humano quoque non inveniantur?

Quarto, quid ſtatuendum de Cellulis Lienalibus, ab Auctori-bus adeo decantatis?

Quinto à me exigis veram delineationem Venæ Lienalis hu-manæ.

Quoad primum atque ſecundum.; admodum quidem famoſum eſt apud Neotericos, Lienes Glandulis ſcatere exiguis, easque ab incomparabili Anatomico Malpighio eſſe detectas, unanimiter aſſerunt, illudque placitum à multis jam annis viguit; Huic opinioni olim quoque ſuffragabar, vulgari enim methodo cum inſtituerem demonſtrationes Anatomicas, tales, quales ſtatuunt, mihi quoque videbantur occurrere Glandulæ Lienales, tanquam corpuſcula rotunda per ſe ſubſiſtentia, vaſculis ſanguineis ditata. Huic magis inhærebam ſententiæ, cum faventem haberem Malpighium oculatiſſimum, qui in exercitatione de Liene ita loquitur: *Hæ glandulæ minimæ figuram habent ovalem, & magnitudine parum diſtant à renum glandulis: colorem habent, ut perpetuo obſervavi, album; & licet Lienis ſanguinea vaſa injecto atramento turgeant, & circa ipſas ludant, hæ tamen eundem ſervant colorem.*

Poſtquam autem noſtro novo artificio Lienis œconomiam accuratius perluſtrarem, nova ſeſe exhibuit apparentia, quâ viſâ, ad ulteriorem perſcrutationem me contuli: vaſa ſanguinea infarciendo mea methodo, quibus in totum turgidis, integrum Lienis humani conſtitutum nil eſſe deprehendi, niſi congeriem quandam Arteriarum, Venarum, Lymphæ ductum & Nervorum, quæ membranis ambientibus coërcentur, & præter hæc omnia nil peculiare in ſui conſtitutionem adſciſcere Lienem humanum, comperio. Notandum autem, quod protractæ & extremæ Arteriarum venarumque propagines videantur aliam acquirere naturam, nam adeo molles & ſuccoſæ exiſtunt, ut facili negotio partim in nihilum, ut ita loquar, redigi poſſint; diſſolvuntur enim à fricatione quacunque leviſſima earum particulæ extremæ: imo ſola maceratione in aqua ſimplici facta, donec levem acquirant putredinem, in liquorem fuſcum aut atro-rubicundum diſſolvuntur. Has protractas vaſorum ſanguineorum propagines, molles, materiâ noſtrâ turgidas, meras eſſe vaſorum ſanguineorum propagines, in Muſæo noſtro indigitavi variis Anatomiæ peritis; & quod glandulas repræſentare videantur, nulla alia eſt ratio, quam quod dictæ propagines faſciculatim diſpoſitæ ſint & in corpuſcula molliora, ſuccoſiora atque rotunda redactæ, id quod non ſolum aliis, verum etiam mihi eo uſque impoſuit.

Diſtinguendæ autem ſunt dictæ propagines faſciculatim diſpoſitæ à glandulis, quandoquidem nulla peculiari membranula

ſint

ſint obductæ, nec per ſe conſiſtant, id quod in Glandulis requiritur; hîc vero nil, præter vaſa ſanguifera, fere occurrit, vid. Tab. 4. Fig. 4. Quæ duos repræſentat ramulos, quorum unus, Lit. A. notatus, Arteriæ Splenicæ humanæ ramuſculum denotat. B. autem Venæ Splenicæ humanæ ramuſculum. Neque Nervorum neque Lymphaticorum ramuſculos addidi, quia inviſibiles exiſtunt in tam exigua particula. Circa dictorum ramuſculorum ſanguiferorum extremas propagines & protractiones, Lit. A. & B. inſignitas, faſciculos, ceu penicillos minutiſſimos repræſentantes, conſiderandum ulterius, primo, eas multis numeris eſſe plures ac ſubtiliores, quam hic delineare potui. Secundo, illas aliquando degenerare in tubercula dura, atque globoſa. Tertio, eas neutiquam eſſe dicendas nexus, contrarium indigitante figurâ quartâ. Quarto, dictas propagines ſibi invicem proxime eſſe adſitas, nulla intercapedine viſibili ſuperſtite, aut ſpatio inani, aut cellula, licet oculatiſſimus Malpighius hæc omnia deſcribat, & Cl. Bidlous depingat. Nullas, dico, intercedere intercapedines naturales, niſi à digitorum fricatione, faſciculorum ruptione, aut alia quavis tractatione violenta, flatuve præter naturam excitentur.

Quoad tertiam petitionem, quam à me exigis, circa fibras in humano Liene, ut ajunt, exiſtentes; nunquam tales, quales Auctores deſcripſere fibras, in Liene humano oſtendi: dicuntur enim à Nobiliſſimo & exercitatiſſimo Whartono excurrere quaquaverſum ad tunicam ipſius, indeque reflecti. In Cl. Malpighii exercitatione de Liene hæc reperiuntur cap. 2. *Fibrarnm, quibus univerſus Lien ſtipatur, tantus eſt proventus, & mira implicatio, ut abunde naturæ ſolertia in cuſtodiendis, fulciendisque propriis machinis, innoteſcat.* Porro inquit: *Enaſcuntur hæ fibræ ab interiori Lienis membrana, & per transverſum producuntur non in oppoſitam dictæ membranæ partem, ſed ad capſam quandam, ſive commune involucrum vaſorum, per medium Lienis perreptans.*

Nathanaël Higmorus, Anatomicus ſolertiſſimus, dictarum fibrarum aſſertor ſtrenuus, hiſce utitur verbis Lib. 1. part. 2. *Fibræ hæ, ab Anatomicis pro venis habitæ, quaſi rami ſplenici eſſent propagines, ſunt revera filamenta tenuia, valida, nullam cavitatem habentia, nec à ramo ſplenico, ſive arteria originem ducentia, ſed varie inter ſe complicatæ fibræ, quaſi retia multa complicata*

&

& connexa fuerint, utrinque tunicæ lateribus firmiter adnectuntur, ex qua principium ducere videntur, &c.

Cl. Prof. Bidlous de hiſce Fibris ita loquitur in explicatione Tab. 36. *Ex hac quoque membrana ab uno ad aliud latus transverſi, inter ſe connexi, nullamque cavitatem viſibilem poſſidentes, filamentorum emittuntur faſciculi, totum Lienis corpus uſque ad communem capſam perreptantes.*

Ego autem in Liene humano tales nunquam offendi Fibras, etſi omnem adhibuerim diligentiam. In Vitulino vero Liene res quidem ita ſe habet, in eo enim præter arterias, faſciculosque arterioſos (venoſi hîc ſecus ac in humano ſplene deficiunt) in conſpectum prodeunt innumeræ fibræ, varia ſerie, & ſitu inordinato diſpoſitæ, ramoſæ, & inter ſe textæ, in quarum intercapedine Vaſorum extrema, faſciculos toties memoratos repræſentantia, reconduntur: magni quoque videntur eſſe uſus ſupradictæ fibræ in Liene vitulino, ſcilicet, ut ſtabiliant ſulcos per Lienem Vitulinum, loco ramorum venoſorum repertos, ne à ſanguine refluo nimis extendantur. In Liene autem humano nullis ſulcis, aſt venis inſtructo, tales haud requiruntur fibræ. Dixerit forſan aliquis, ſeſe tales fibras in Liene humano non raro offendiſſe, ſanguine, nec non ita dictis glandulis elutis, & ademptis. Reſp. mihi quoque non ſemel talem obveniſſe apparentiam, poſt Lienis humani excarnationem (ut dicere ſolemus) tunc enim Vaſa ſanguinea æmulantur fibras: ſi vero ante ita dictam excarnationem repleatur Vena & Arteria, reperiemus, quod nil peculiare præter Arterias & Venas, pari paſſu ambulantes; vix viſibiles lymphæ-ductus, ut & nervos exiguos, membranamque, dicta vaſa coërcentem, & obvelantem, in ſui conſtitutionem adſciſcat Lien humanus. Sic quoque Placenta uterina nullis gaudet fibris, nullis glandulis peculiaribus, nec cellulis, Vaſis ſanguineis interpoſitis: leviter enim infarctis Venâ & arteriis umbilicalibus totum ejus conſtitutum nil aliud eſſe experimur, quam aggeriem Arteriarum & Venarum, ſicuti in Muſæo meo videre palam eſt.

Quoad quartam petitionem circa Cellularum Lienalium exiſtentiam, à parte mea haud ſtat, qui eas in Liene humano reperiri ſtatuere velit, nunquam enim tale quid in hoc viſcere humano bene conſtituto offendi, poſt membranæ, Lienem huma-

humanum inveſtientis, dilacerationem aut ablationem, Vaſorum faſciculi, glandulæ ab aliis dicti, variis in locis ſimul quoque quidem auferuntur, ita ut ſinuli exigui efformentur, & relinquantur, ſicuti fieri videmus in pulte hordeacea craſſiore, è qua hordei grana aliquot ſunt eruta; tales autem factitios ſinulos cellularum nomine condecorare rationi inconſentaneum, quis non videt? In Liene autem Vitulino celluloſi quid reperiri concedendum: textura enim ſupra dictarum fibrarum foraminulenta cellularum æmula eſt.

Itaque nullæ Cellulæ, nullæ quoque Fibræ transverſales, ita decantatæ, in Liene humano bene conſtituto manifeſtantur. Profeſſor Bidlous Tab. 35. Fig. 4. & 5. non Lienem, ſed ejus tantum partem repræſentat, flatu diſtentam, exſiccatam, & transverſim diſſectam, in qua non ſolum ſæpius memoratæ cellulæ indigitantur, verum etiam textura fibrarum, glandularumque corpora; modum inſuper præparandi addit, quo ſolemus uti in præparatione Lienis Vitulini, nempe aquæ ſimplicis injectione per venam, & ablutione. Verum enim vero eo ritu Lienis humani conſtitutionem indagare poſſibile eſſe, non video; injectione aquæ ſimplicis per Venam ſplenicam humanam ſanguis elui quidem poteſt, non autem faſciculi ſanguiflui, glandulæ dicti: ratio eſt, quod vena ſplenica humana inſtar cribri haud foraminulenta ſit, quemadmodum in vitulino ſplene; neque in tales exit ſulcos Vena ſplenica humana, ac vitulina, per quæ foramina & ſulcos, dicti faſciculi elui & exprimi posſunt, membranâ ambiente illæſâ: Præterea quam tenuis ac fragilis ſit membrana, Lienem humanum ambiens & inveſtiens, norunt ii, qui magis ſeſe applicant indagationi corporum humanorum, quam brutorum: membrana autem Lienis vitulini adeo tenax ac craſſa exiſtit, ut diu illæſa tractari & fricari poſſit. Annus jam agitur XXXV aut XXXVI, quod illud negotium primus ſuſceperim in Liene vitulino, faſciculos arterioſos ſupra memoratos per venæ ſplenicæ foramina, ut & ſulcos, qui loco ramorum venæ ſunt, leniter exprimendo, idque in aqua ſimplici; quo peracto, Lienem flatu modico extenſum, poſt vinculi injectionem, exſiccabam, membranâ inveſtiente illæſâ: poſt exſiccationem membranam auferebam cultello acutiſſimo, & ſic fibræ inſtar retis ſe videndæ exhibebant, naturalem ſitum oc-

cupantes. Poſthac in aliis Lienibus vitulinis ante inflationem primo arteriam materiâ ceraceâ infarciebam, & ſic ejus ramificationes, arboris aut coralli rubri inſtar repentes, detegebam: Poſt me varii ex meis diſcipulis, quos inter Profeſſor Bidlous, D. Sterchius, & alii olim erant, qui idem æmulati ſunt. Ex hisce ſatis conſtare puto id, quod vobis in collegio privato ſæpius innui, ſcilicet, haud nimis fidendum eſſe ſpeculationibus, in brutorum extis inſtitutis, quoniam ingens diverſitas exiſtit inter viſcera humana, atque brutorum: unicum præterea afferre exemplum animus eſt, quo pateat detrimentum in aſſignando partium uſu, ſolummodo partes corporis brutorum inveſtigare: Cl. Profeſſor Fr. de le Boë Sylvius, qui haud ſolum in praxi Medica fuit verſatiſſimus, verum etiam in Anatomicis ſolertiſſimus, circa Lienis humani autem conſtitutionem, ad ejus uſum aſſignandum, haud bene ſibi proſpexit, idque propter inſpectionem Lienum vitulorum: cum enim Clariſſimo dicto Viro olim oſtenderem Lienes Vitulorum, noſtro modo, ſuperius allato, præparatos atque exſiccatos, fibrisque ſtipatos, valde mirabatur, illudque ad humanum transferre Lienem haud veritus eſt, uti liquet ex ejus praxi cap. XLIII. par. 4. ubi ita loquitur:

Mirabilis nervoſarum fibrarum circa Vaſorum omnium in Lienem ingreſſum textura, hoc ſæculo à ſolertiſſimis Anatomicis detecta, non parum meam de ſanguine ibidem à ſpiritibus animalibus copioſe appellentibus ſubtiliore, ac ſpirituoſiore præſtando, adeoque plusquam perficiendo, confirmat conjecturam.

Interim talis, ut dixi, haud reperitur fibrarum nervoſarum textura in Liene humano. Hiſce, mi Studioſiſſime Campdomerce, me Tuæ petitioni ſatisfeciſſe reor, adjecta Vaſorum Lienalium figurâ.

Studiorum tuorum Fautor,

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dabam Amſtelodami
4 May, 1696.

Fig. 1.

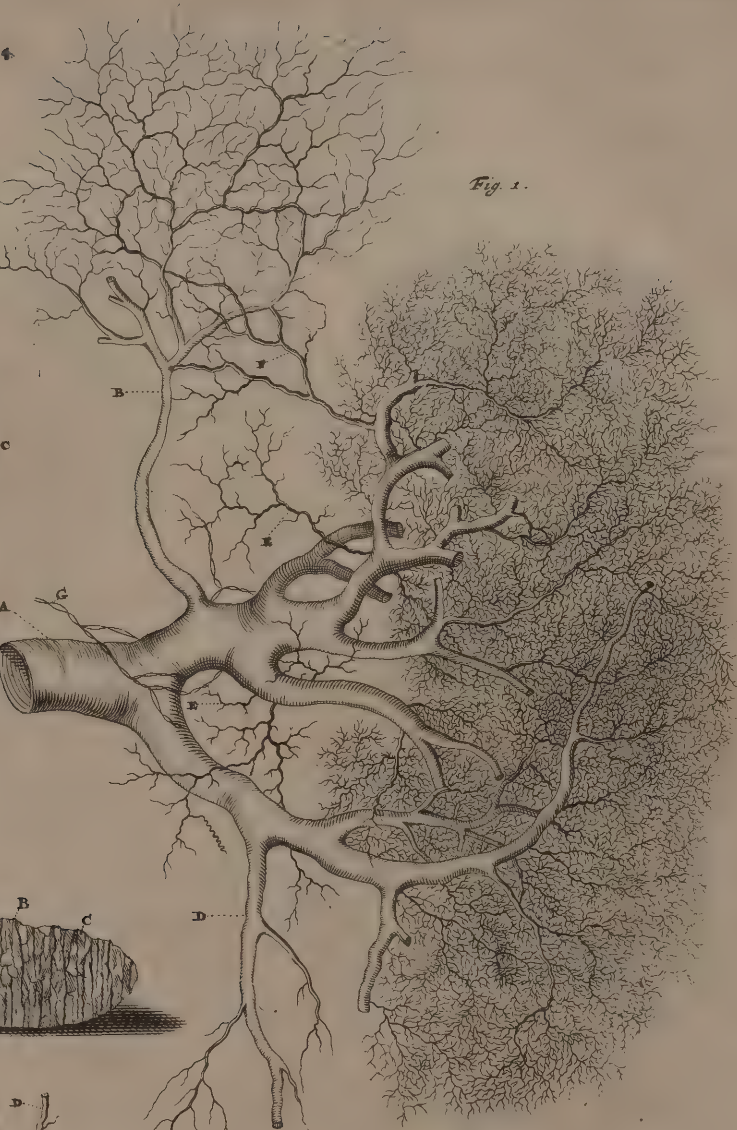

Fig. 4.

Fig. 3.

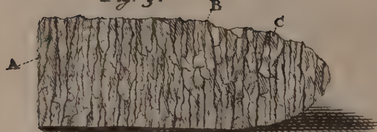
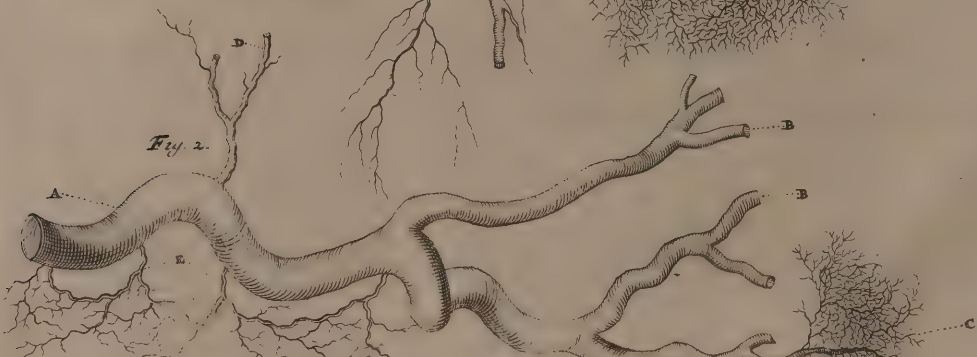

Fig. 2.

TABULA QUARTA

Quatuor Figuras repræſentat,

Quarum PRIMA Hominis Venam Lienalem indigitat, circa cujus ramos, per Lienem diſperſos, conſiderandum, eos multis numeris eſſe plures, quàm hic, citra confuſionem, delineare potuerim; Secundo, conſiderandum quoque, minutiſſimas productiones, quas hîc ſimplices delineavi, compoſitas, & meros eſſe faſciculos, ceu penicillos, quemadmodum Figura quarta demonſtrat: Tertio extremitates horum faſciculorum nonnihil deſtitutas eſſe ab ulterioribus protractionibus ſuccoſis & mollioribus, in aqua ſimplici facile diſſolubilibus.

FIGURA SECUNDA Truncum Arteriæ Splenicæ hominis, ſerpentino reptatu proſerpentem, demonſtrat, cujus rami omnes, unico excepto, ſunt abſciſſi, qui alias diſtributioni Venæ Splenicæ ad amuſſim reſpondent.

FIGURA TERTIA Portionem Lienis Vitulini exhibet, ita diſſectam, ut ejus intercapedines, cellulæ dictæ, nec non fibræ transverſæ in oculos incurrant.

FIGURA QUARTA Hominis duos exprimit ramulos Splenicos, cum annexis faſciculis, quorum primus Lit. A notatus, Venæ, ſecundus Lit. B inſignitus, Arteriæ ramulus eſt; hîc denuo notandum, ſingulos faſciculos longe plures in ſe continere protracta Vaſcula, aut magis eſſe compoſitos, quam hîc, confuſionis vitandæ cauſa, expreſſi.

FIGURÆ PRIMÆ Dilucidatio.

A. *Truncus Venæ Splenicæ.*

B. *Vas breve Venoſum, per ventriculum diſtributum.*

C. *Ramuſculi minutiſſimi, ab extremis mollioribus & ſuccoſis productionibus nonnihil privi.*

D. *Vena hæmorrhoidalis abſciſſa.*

E. E. *Venulæ per membranam, Spleni adſitam & connatam, diſſeminatæ, è Vena Splenica oriundæ.*

F. *Venula, ſeu Vas breve alterum, è Lienis intrinſeco emergens, ubi notandum; non raro plura Vaſa brevia, Venoſa dicta, ſeſe videnda exhibere, quam hîc exhibeantur.*

G. *Unum ex Vaſis Lymphaticis, Venam Splenicam concomitans.*

FIGU-

FIGURÆ SECUNDÆ Explanatio.

A. *Truncus Arteriæ Splenicæ.*
B. B. *Rami abſciſſi.*
C. *Ramuſculi minutiſſimi, ab extremo molliori & ſuccoſo nonnihil deorbati; ubi quoque notandum, ſicuti de ramuſculis Venæ Splenicæ innui, minutiſſimas productiones, quas hîc ſimplices exhibeo, compoſitas & meros eſſe faſciculos ceu penicillos.*
D. *Vas breve arterioſum, per ventriculum diſſeminatum, circa cujus exortum notandum primo, quod non raro numero binario, trinariove emergat: Secundo, variare illud ratione egreſſus ejus; ſæpe enim loco hîc notato erumpit, ſæpius quoque Arteria Splenica ab intrinſeco Lienis ramum unum aut plures emittit ad ſtomachi ſiniſtram partem, id quod in Vaſe brevi Venoſo Lit. F. Fig. I. expreſſi.*
E. *Rami arterioſi aliquot per Pancreas diſſeminati, qui longe plures ſunt, quam hîc repræſentavi.*

FIGURÆ TERTIÆ Expoſitio.

A. *Portio Lienis Vitulini, poſt faſciculorum ſupra memoratorum eductionem, ac demum inciſionem, oblata.*
B. *Fibræ transverſæ.*
C. C. *Fibrarum intercapedines, quæ cellulæ audiunt, & in Liene Humano in ſtatu naturali nequaquam inveniuntur.*

FIGURÆ QUARTÆ Dilucidatio.

A. *Ramulus Arteriæ Splenicæ.*
B. *Ramulus Venæ Splenicæ.*
C. *Faſciculi ceu penicilli, circa quos notandum; eos à ſe invicem eſſe deductos, ut diſtinctius ſeſe videndos exhiberent: in ſtatu autem naturali ſibi invicem impoſiti ſunt.*